

Thomas Larsen: Jeg kan hverken anerkende den højtærede Ministers eller det ærede Medlems Udtalelser.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): Det forekommer mig, at der blandt de Linier, som det ærede Medlem oplæste, netop var en Passus, i hvilken Forfatteren erkendte, at han ikke forstod sig paa det.

Samuelson: Det er nu over 18 Aar siden, at et Forslag om Erhvervelse af Grundarealer i Aarhus Mølleeng blev fremsat her i Rigsdagen; den 22. November 1897 fremsatte nemlig den daværende Indenrigsminister Bardenfleth et saadant Lovforslag. I Motiverne udtalte Ministeren, at Banegaardsforholdene i Aarhus var vanskelige, og Trafikforholdene havde formet sig saaledes, at Trafikken i de sidste 10 Aar var fordoblet. Dette Lovforslag blev ikke vedtaget i den Samling, men blev atter forelagt i Samlingen 1898—99. I 1899 blev der saa af Indenrigsminister Bramsen forelagt et Forslag, og det blev til Lov den 27. April 1900. Der er altsaa gaaet mange Aar siden, og at Trafikforholdene er blevet ganske betydeligt forværret i den Tid, siger sig selv. At Banegaardsforholdene i Aarhus nu er yderst slette, ved alle og enhver. Der har senere, i 1908, været fremsat Lovforslag om en Omordning af Aarhus Banegaards Forhold af daværende Trafikminister Jensen-Sønderup, det nuværende ærede Medlem fra Verringe. Dette Lovforslag blev ikke vedtaget. Den nuværende højtærede Minister fremsatte et Forslag den 1. December 1914, gaaende ud paa Anlægget af en Person- og Godsbanegaard i Mølleengen. Dette Forslag undergik en meget omhyggelig, men ogsaa langvarig Udvalgsbehandling her i Tinget, idet Udvalget havde det til Behandling indtil den 22. April 1915, da der blev afgivet en meget udførlig Betænkning paa 84 Sider. Der var fra Udvalgets Side gennem Ministeriet søgt Oplysning om alt mellem Himmel og Jord, dog naturligvis til Dels angaaende denne Sag, og Rigsdagen blev beriget med alle de Oplysninger, vi laa inde med, idet de blev optrykt i Betænkningen. Nogen Enighed om et bestemt Forslag opnaaedes der ikke. Slutresultatet blev efter 4—5 Maanedes Arbejde, at Ministerens Forslag blev vedtaget med 42 Stemmer, og Lovforslaget blev saa oversendt til Landstinget og forelagt der i Juni Maaned 1915. Det har da været til Behandling i Landstinget i ca. 8 Maaneder,

og dette Ting har fortsat i samme Spor som Folketinget ved gennem Ministeriet at søge Oplysninger om alt muligt, saaledes at de to Udvalg er blevet omtrent helt sagkyndige med Hensyn til at bygge Banegaarde. Resultatet af disse 8 Maanedes Forhandlinger er blevet, at der er opnaaet et Flertal paa 10 af 15-Mands Udvalget for et Forslag, gaaende ud paa, at man foreløbig kun bygger Godsbanegaarden i Aarhus Mølleeng til et Beløb af 3,600,000 Kr., medens Ministeren bemyndiges til endvidere at erhverve de fornødne Arealer til en senere Udvidelse af Personbanegaarden. Det er en Selvfølge, som det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen) ogsaa udtalte, at der maa finde en Ekspropriation af Halls Vej og dermed forbundne Arealer Sted for at faa en Personbanegaard paa den nuværende Plads.

Landstinget har forandret § 1 i det Lovforslag, som blev vedtaget af Folketinget i April Maaned, betydeligt. Medens Lovforslaget i Folketingets Affattelse forudsatte et samlet Person- og Godsbanegaardsanlæg i Mølleengen, er det i Landstinget blevet saaledes formet, at kun Godsbanegaarden skal bygges paa den Plads, medens man erhverver det fornødne Areal til Indretning af Personbanegaarden paa dens nuværende Plads. Derved faar man to selvstændigt drevne Stationer, hvilket ifølge Generaldirektionens Beregninger vil medføre en betydelig forøget aarlig Driftsudgift. Jeg kan ikke se andet, end at det af Ministeren her i Tinget fremsatte og af Folketinget vedtagne Lovforslag var mere ideelt end det af Landstinget vedtagne. Et Centralbanegaardsanlæg i Mølleengen, hvor Hammel-Banen, Hads-Ning Herreders-Banen og Randers elektriske Banegik op i Statsanlægget med en samlet Person- og Godsbanegaard, vilde være absolut ideelt og have Udviklingsmuligheder for de første hundrede Aar. Aarhus Mølleeng er af saa vid Udstrækning, at der vilde være rigelig Plads til eventuelle Udvidelser i de første hundrede Aar. Jeg kan ej heller se rettere, end at dette Forslag vilde være det mest fordelagtige, det billigste for Staten, og ser man paa Aarhus Bys samlede Interesser — ikke Særinteresser —, saa vilde Ministerens oprindelige Forslag være langt af foretrukket. Jeg vil imidlertid ligesom den højtærede Minister resignere og sige: Kan jeg ikke faa det bedste, maa jeg tage det næstbedste, hvad jeg tror, det af Landstinget vedtagne Lovforslag maa anses for at være. Aarhus By og dens Borgere kan